

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 42Csp/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718200918
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2020:1718200918.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku sudkyňou JUDr. Ingrid Daxner v právnej veci žalobkyne: C. L., G.. XX.X.XXXX, E. K. V. XXX/XX, M., štátny občan SR, zastúpenej Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, so sídlom Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 1 934,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 934,54 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.5.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobkyni 100 % nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 20.4.2018, doručenou súdu dňa 27.4.2018, sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 23.10.2012 medzi žalobkyňou, ako dlžníkom/spotrebiteľom a žalovaným, ako veriteľom, vo výške 1 934,54 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.5.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tvrdením, že dňa 23.10.2012 požiadala žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru, na čo jej žalovaný predložil na podpis formulár s názvom „Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX“ /ďalej len „zmluva“ alebo „žiadost“/, ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobkyňa ho dňa 23.10.2012 iba podpísala, s nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutý čiastka úveru vo výške 1 440,- eur, splatnosť úveru v 42 mesačných splátkach, mesačná splátka vrátane úrokov 77,15 eur, celková čiastka k úhrade 3 240,30 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,00 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná RPMN za úver 45,60 %, poskytnutá čiastka revolvingu 759,16 eur. Žalovaný následne schválil žalobkyni revolvingový úver /bod 6. zmluvy/ a podpísal zmluvu s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka 1 440,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 77,15 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 240,30 eur, RPMN za úver 66,30 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná RPMN za úver vo výške 45,60 %, poskytnutá čiastka revolvingu 759,16 eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8, ktorý obsahuje dohodu o poskytnutí služby /ďalej len „služba“/, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto službu veriteľovi odplatu vo výške 207,44 eur, splatnú v deň uzavretia tejto dohody, pričom zároveň obsahoval aj dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa - pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za službu /bod 8.4./.

3. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „ZoSÚ“/ a tým, že: i/ v úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru; ii/ v úverovej zmluve absentuje

výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, aká časť zo sumy splátky je splátkou istiny, aká časť je splátkou úroku a v akej výške je splátka prípadných poplatkov, pričom v zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku; iii/ v úverovej zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobkyni úver vo výške 1440,- eur, žalovaný však v skutočnosti poskytol žalobkyni len sumu 1 232,56 eur, čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie služby podľa bodu 8. zmluvy vo výške 207,44 eur, ktorý si žalovaný započítal oproti úveru žalobkyne, čo je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy /ďalej len „OZ“, nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného, ako dodávateľa; rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobkyni nižší úver, ako bolo dojednané; iv/ v zmluve je nesúlad ohľadne výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru, uvedený v bode 5. zmluvy /70 %/, ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru, uvedenom v akceptácii návrhu v bode 6. zmluvy /66,30 %/; podľa žalobkyne, vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 ZoSÚ v spojení s § 44 ods. 1, 2 OZ, je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti RPMN za neplatné; prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy žalobkyňou, urobené úkonmi žalovaného /vyplnením bodu 6. žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2.2. zmluvných dojednaní/, obsahovalo zmenu v údajoch o výške RPMN; takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týka aj tejto zmeny; zo strany žalobkyne však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptovala; v/ nesprávny výpočet výšky RPMN a to v bode 5. /70 %/ a tiež v bode 6. /66,30 %/ zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 93,01 %; nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby /miery/ úveru je vyššia, ako výška RPMN, pritom ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov /§ 19 ZoSÚ/; vi/ neprimeraná výška odplaty /úrokovej sadzby/ za poskytnutie úveru, ktorá je 70,00 %, podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 OZ, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty, v zmysle uvedeného, považujú jej prevýšenie o viac ako 20 %. Ďalej má žalobkyňa za to, že dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia v tomto prípade je najmä plnenie bez právneho dôvodu vzhľadom na to, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni, pre nedostatky uvedené vyššie, možno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je podľa žalobkyne aj plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu, ktorým je v tomto prípade dohoda o poskytnutí služby, obsiahnutá v bode 8. zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná ex tunc /od začiatku/. Žalobkyni nebola nikdy vyplatená suma úveru tak, ako bola dohodnutá /1 440,- eur/, ale v nižšej výške /1 232,56 eur/, po započítaní odplaty vo výške 207,44 eur, z dohody o poskytnutí služby, ktorá bola ale neexistujúcou pohľadávkou žalovaného. Žalovaný sa teda mohol na úkor žalobkyne neoprávnene obohatiť vo výške započítania, ak by sa za výšku úveru považovala suma uvedená v zmluve a nie skutočne vyplatená.

4. Žalobkyňa si popri žalovanej istine vo výške 1 934,54 eur /rozdiel medzi poskytnutým úverom a splatenou sumou, t.j. 3.167,10 eur -1 232,56 eur/ uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 934,54 eur odo dňa, nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú uhradila žalovanému dňa 28.4.2017, teda od 29.4.2017.

5. V žalobe žalobkyňa označila a k žalobe pripojila prostriedky procesného útoku: výpis z obchodného registra spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.10.2012, zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, karta klienta, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, tabuľka priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách.

6. Žalovaný po doručení žaloby na vyjadrenie, vo vyjadrení zo dňa 16.5.2018, doručenom súdu dňa 21.5.2018, vo vzťahu k namietanej zmluve uviedol, že tvrdenia žalobkyne o neuzavretí zmluvy v písomnej forme nie sú dôvodné, pretože návrh a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sú na tej istej listine, pričom je zrejmé, že určenie podstatných zložiek právneho úkonu /výška úveru, splátka a splatnosť/ pre úverovú zmluvu bolo v zmysle § 493 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník

v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „OBZ“/ dodržané. Žalovaný má za to, že rozdiel medzi uvedenými časťami zmluvy je v údají o RPMN, ktorý sa dohodnúť objektívne nedá, pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. ZoSÚ a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o RPMN bude dohodnutý. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že ak má byť údaj o RPMN určený, tak je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný má za to, že ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru/revolvingu postupom podľa ZoSÚ, teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“, uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil ZoSÚ a to porušenie by vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne navrhla žalobkyňa v oboch zmluvných vzťahoch a v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa ZoSÚ. Žalovaný ďalej poukázal na to, že otázka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva v súvislosti so ZoSÚ bola donedávna posudzovaná rôzne, kedy časť súdnej praxe negovala závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 vyslovil: „To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť /pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110“. Na základe uvedeného bezúročný môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybníť rozsah záväzku spotrebiteľa, pričom má za to, že rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Tvrdenia žalobkyne o bezúročnosti úveru sú nesprávne a v rozpore so zákonom. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že z ustanovenia článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru/revolvingu podľa splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.“ Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobkyne o neuvedení presného údaja o výške úveru, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnaní sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplatenej čiastke. Podľa žalovaného suma úveru vo výške 1 500,- eur /???/ bola v prospech žalobkyne poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vyporiadania / kompenzácie/ pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobkyne. To, že žalobkyňa bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok, pričom táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ. Ďalej poprel tvrdenia žalobkyne o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba a uviedol, že nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k ZoSÚ, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Takisto je toho názoru, že výška odplaty je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. V tejto súvislosti uviedol, že v zákone bolo výslovne určené, že pri porovnaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo podľa žalovaného žalobkyňa vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve ustanovenie § 53 ods. 6 OZ. Podľa žalovaného bola obvyklá výška odplaty 45,60 % a táto nebola podstatne prevýšená. Podstatné prevýšenie je podľa súdnej praxe ustálené na viac ako 25 - 27 %.

7. Žalobkyňa, po doručení vyjadrenia žalovaného k žalobe, vo vyjadrení zo dňa 14.6.2018, doručenom súdu dňa 18.6.2018 namietala, že netvrdí, že údaj RPMN sa určuje dohodou, ako sa mylne domnieva a tvrdí žalovaný, ale tvrdí, že v procese uzatvárania zmluvy je nesúlad medzi RPMN uvedenom v žiadosti o poskytnutie úveru /bod 5. formuláru/, ktorú tam vpísal žalovaný a v zmluve o revolvingovom úvere /bod 6. formulára/, ktorú tam opätovne vpísal žalovaný a teda v časti výška RPMN, je zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Zo zmluvy vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu /70 %/ na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii /66,30 %/. Rovnako má za to, že sa nejedná o prípad, ustanovený v bode 2.1. zmluvných dojednaní zmluvy. Z tohto bodu vyplýva, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi, výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru. V danom prípade bola dojednaná možnosť len zníženia výšky úveru, avšak k zníženiu úveru nedošlo, došlo len

k zmene RPMN. Ďalej poukázala na skutočnosť, že žalovaný jej strhol z úveru poplatok za to, že ak by niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok /stanovená doba práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru/, povolí jej odklad maximálne troch splátok a to za poplatok 207,44 eur pri úvere 1 440,- eur. Celá dohoda spočívala na tom, že spotrebiteľ mal platiť za niečo, čo mu nie je dodané, pričom aj výška poplatku, ktorý predstavuje 14,41 % zo sumy poskytnutého úveru, len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky. Tvrdenie žalovaného, že výška úroku úveru /70 %/ môže byť vyššia, ako je výška RPMN /66,30 %/, je logický nezmysel, nakoľko ak množina RPMN je tvorená aj podmnožinou úroku, tak je logické, že táto podmnožina nemôže byť nikdy vyššia, ako je množina, maximálne tak rovná, ak sú ostatné podmnožiny množiny rovné nule. Ďalej poukázala na to, že tvrdenie žalovaného, že za podstatné prevýšenie odplaty sa považuje odklon od priemernej sadzby 25 % - 27 % je účelové tvrdenie, nakoľko je známe, že všeobecne súdmi ustálený a akceptovaný odklon od priemernej sadzby odplaty na finančnom trhu je maximálne 20 %. Ďalej poukázala na skutočnosť, že prevýšenie sa nepočíta spôsobom - priemerná hodnota RPMN + 20 percentuálnych bodov, ako to má na mysli žalovaný, ale ako súčet priemernej hodnoty RPMN a 20 % z priemernej hodnoty. Ak žalovaný tvrdí, že priemerná odplata /RPMN/ na finančnom trhu bola 45,60 %, tak v úvere uvedená hodnota RPMN 66,30 % prevyšuje priemernú 45,39 %, resp. tiež inak, že 20 % z priemernej hodnoty RPMN 45,60 % /maximálny odklon/ je 9,12 %, teda maximálna výška RPMN úveru mohla byť maximálne 54,72 %.

8. Žalovaný sa v ďalšom vyjadrení zo dňa 28.6.2018, doručenom súdu dňa 29.6.2018, pridržiaval svojej doterajšej právnej argumentácii, pričom poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trenčíne v uznesení č. k. 5Co/839/2015 vo veci rozdielnej výške RPMN v návrhu a v prijatí zmluvy, podľa ktorého: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Je teda zrejmé, že súd prvého stupňa výsledky vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Zároveň poukázal na skutočnosť, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách, uzatváraných podľa ZoSÚ, nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach /samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky/.

9. Rozsudkom č. k. XXCsp XXX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2018 súd rozhodol vo veci samej tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 934,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.5.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov konania.

10. O odvolaní žalovaného proti vyššie uvedenému rozsudku tun. súdu rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. XCo XX/XXXX-XXX zo dňa 30.4.2020 tak, že rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) ZoSÚ) sa žalovaný zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi - žalobkyni spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom; uvedená definícia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak určuje podstatné náležitosti tejto zmluvy, za ktorú možno nepochybne považovať aj tú, uzavretú medzi stranami sporu. Pre vznik revolvingovej zmluvy bola potom rozhodujúca dohoda o jej podstatných častiach, čo predpokladalo okrem označenia zmluvných strán i záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky v

dohodnutej sume a korešpondujúci záväzok žalobkyne tieto prostriedky, spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom, žalovanému vrátiť. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu boli uvedené náležitosti obsiahnuté v písomnej forme v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluve o revolvingovom úvere, ktorá bola podpísaná oboma zmluvnými stranami a preto táto zmluva bola uzavretá a spĺňala i zákonom vyžadovanú písomnú formu /§ 9 ods. 1 ZoSÚ/. Zmluvné strany sa dohodli i na poskytnutej čiastke revolvingu 759,16 eura /v bode 5 a v bode 6 zmluvy je uvedená totožná čiastka/, avšak zhoda nenastala v prípade údajov o RPMN, ako aj ohľadne RPMN po poskytnutí revolvingu. Hodnota RPMN však nie je takou náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali jej účastníci konsenzuálne dohodnúť, nakoľko zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom podľa matematického vzorca stanoveného zákonom č. 129/2010 Z. z. /viď príloha č. 2 citovaného zákona/. Ak sa účastníci zmluvy dojednali na sume úveru, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru, ostatných nákladoch úveru, ako aj na celkovej čiastke, ktorú mala žalobkyňa žalovanému vrátiť, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistenú hodnotu uviedol veriteľ do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol, alebo nie. Možno preto konštatovať, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere v písomnej forme, keď žalobkyňa predložila písomný návrh /žiadosť/ na uzavretie zmluvy, ktorý žalovaný akceptoval v podstatných častiach. Len samotná skutočnosť, že k podpísaniu žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a jej prijatiu formou doplnenia o tie podstatné náležitosti, obsiahnuté v žiadosti žalobkyne /bod 6 zmluvy a nie v oznámení o schválení úveru, ktoré treba považovať len za jednostranný úkon žalovaného, nemajúci vplyv na uzavretie zmluvy/ nedošlo v ten istý deň, nemá za následok neuzavretie zmluvy, prípadne jej neplatnosť pre nedostatok písomnej formy. Z vykonaného dokazovania pritom nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa úver, poskytnutý žalovaným, aj skutočne čerpala. Keďže žalovaný prijal žiadosť /návrh/ žalobkyne na uzavretie revolvingovej zmluvy v podstatných častiach, strany sporu uzavreli revolvingovú zmluvu v písomnej forme.

12. Ďalej odvolací súd skonštatoval aj nesprávnosť názoru/záveru súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o výške úveru, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, keďže táto náležitosť sa v zmluve nachádza a je vyjadrená údajom o poskytnutej čiastke úveru /úverový limit/ v sume 1 440,- eur /bod 5 a 6 zmluvy/. Skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobkyňu titulom úveru reálne len sumu 1 232,56 eur, namiesto zmluvne dohodnutej sumy 1 440,- eur, ešte nemôže viesť k záveru o absencii údajov o výške úveru v revolvingovej zmluve. Je pritom nepochybné, že výška skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov je relevantná z hľadiska inej zmluvnej náležitosti a to hodnoty RPMN, ktorej výpočet vychádza z matematického vzorca stanoveného zákonom č. 129/2010 Z. z., zohľadňujúceho celkovú výšku úveru. V tomto smere odvolací súd poukázal na to, že Súdny dvor Európskej únie v rozsudku č. C-377/14 zo dňa 21.4.2016, vo veci Radlinger, Radlingerová proti FINWAY ustálil, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.4.2008 /§ 2 písm. i/ ZoSÚ/ nemožno zahrnúť nijakú zo súm, určených ako odmena za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru /§ 2 písm. g/ ZoSÚ/, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie, akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Zahrnutie súm, tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru, nutne vedie k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Takáto nesprávne určená celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa; overenie tejto skutočnosti pritom prislúcha súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd sa nestotožnil ani s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovaný si voči sume úveru neprípustne započítal poplatok za poskytnutie úveru s odôvodnením, táto skutočnosť nemá oporu v zisteniach skutkového stavu. Z obsahu revolvingovej zmluvy nepochybne vyplýva, že žalovaný za poskytnutie úveru nežiadal žiadnu úhradu a teda zmluvné strany si nedohodli žiaden poplatok s týmto účelom. Žalobkyňa mala podľa revolvingovej zmluvy zaplatiť len odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 207,44 eur, splatnej dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, ktorú odplatu mal žalovaný v zmysle bodu 8.4 revolvingovej zmluvy započítať voči schválenej výške úveru. Žalobkyňa v konaní namietala neplatnosť tejto dohody o poskytnutí služby, resp. namietala, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko táto služba nemusela byť vôbec dodaná a preto slúžila len záujmom žalovaného; touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie nezaoberal a rovnako sa nezaoberal ani tvrdeniami žalobkyne o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru, o výške, termíne a splatnosti splátok istiny, úrokoch a iných poplatkoch, o neprimeranej výške úrokovej sadzby za poskytnutie úveru, ktorá podľa mienky žalobkyne podstatne prevyšovala odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, resp. o nesprávnom výpočte RPMN v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa. V tomto smere pritom neobstojí len samotné konštatovanie

konajúceho súdu (i keď pravdivé - pozn. odvolacieho súdu), že je matematicky nemožné, aby RPMN úveru bola nižšia ako ročná úroková sadzba úveru, bez vyodenia akéhokoľvek právneho záveru, majúceho vplyv na oprávnenosť nároku žalobkyne uplatneného v konaní.

14. Krajský súd v Bratislave uzavrel, že v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie, súc v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, sa bude zaoberať dôvodnosťou nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo predpokladá posúdenie revolvingovej zmluvy z hľadiska jej obsahových náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., posúdenie správnosti výpočtu hodnoty RPMN /v oboch prípadoch zohľadňujúc i súdnu judikatúru/, ako aj toho, či výška dohodnutej odplaty nie je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Následne súd vyhodnotí, či úver, poskytnutý žalobkyni, možno považovať za bezúročný a bez poplatkov a či v jeho súvislosti došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň sa bude zaoberať posúdením dohody o poskytnutí služby, obsiahnutej v bode 8 revolvingovej zmluvy, z hľadiska jej platnosti, resp. či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako namietala žalobkyňa a v závislosti od výsledkov dokazovania a ich posúdenia súd prvej inštancie ustáli skutkový stav, potrebný pre nové rozhodnutie.

15. Podľa § 391 ods. 2 zákona NR SR č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

17. Na pojednávanie, určené na deň 4.8.2020, sa riadne predvolaní právni zástupcovia strán nedostavili, neúčast' ospravedlnil len právny zástupca žalovaného. Súd rozhodol podľa § 180 CSP o konaní v ich neprítomnosti, opätovne vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ako boli starnami v konaní predložené a zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 23.10.2012 žalobkyňa, ako spotrebiteľ, vlastnoručne vyplnila a podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a tú odoslala žalovanému, ako veriteľovi, ktorý ju schválil a podpísal dňa 24.10.2012, čím medzi nimi došlo k uzavretiu, s poukazom na záväzný právny názor odvolacieho súdu, zmluvy o úvere /súčasťou ktorej sú aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o./ s nasledovnými podmienkami /bod 6 zmluvy - údaje o schválenom revolvingovom úvere/: poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/ 1 440,- eur, splatnosť úveru / počet splátok/ 42 mesiacov, dátum splatnosti splátok 14. deň v mesiaci, mesačná splátka vrátane úrokov 77,15 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť /t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru/ 3 240,30 eur, RPMN za úver 66,30 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná RPMN za úver 45,60 %, poskytnutá čiastka revolvingu 759,16 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť /t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu/ 1 851,60 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,48 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %.

18. Súčasťou žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere bol aj bod 8., ktorý obsahuje dohodu o poskytnutí služby podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka /ďalej len „služba“/, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto službu veriteľovi odplatu vo výške 207,44 eur /bod 8.1 písm. a/ zmluvy/, splatnú v deň uzavretia dohody o poskytnutí služby, pričom zároveň obsahoval aj dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa, t.j. pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru a pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie poplatku za službu /bod 8.4 zmluvy/. Namiesto zmluvne dohodnutej sumy úveru 1 440,- eur však žalovaný poskytol žalobkyni reálne len sumu 1 232,56 eur, čo nebolo medzi stranami sporné, keďže žalovaný si voči schválenej výške úveru 1 440,- eur /neprijateľne/ započítal poplatok za poskytnutie služby podľa bodu 8.1 zmluvy v sume 207,44 eur.

19. Súčasťou predmetnej úverovej zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 24.10.2012, v ktorom sú, okrem vyššie uvedených údajov, uvedené aj niektoré ďalšie údaje o schválenom úvere: dátum splatnosti prvej splátky úveru 14.12.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 14.5.2016, schválená výška revolvingu 866,92 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 77,15 eur, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 24.10.2012. Medzi stranami sporu však nedošlo k uzavretiu revolvingovej zmluvy, na základe ktorej by bola žalobkyni poskytnutá čiastka revolvingu 866,92 eur, prípadne suma znížená o poplatok 107,76 eur za možnosť odkladu splátok revolvingu.

20. Na takto zistený skutkový stav súd, s poukazom na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015, aplikoval nasledovné ustanovenia príslušných právnych predpisov:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 24.10.2012 /ďalej len „OZ“/, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 10 OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Podľa § 581 ods. 1 OZ, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

Podľa § 581 ods. 2 OZ, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

Podľa § 581 ods. 3 OZ, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 24.10.2012 (ďalej len „ZoOS“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 veta prvá ZoOS, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Podľa § 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 24.10.2012 (ďalej len „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, okrem takej finančnej inštitúcie, ktorej nebolo udelené povolenie na činnosť Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa, ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav /porov. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015/.

22. Prioritne bolo potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa. Práve jednoznačnosť a určitosť zmluvných podmienok má zásadne vyvážiť silnejšie postavenie dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy.

23. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy /rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 *Oceáno Grupo Editorial*, C-168/05 *Mostaza Claro*/.

24. V súvislosti s ex offo súdnou kontrolou zmluvných podmienok je potrebné poukázať aj na uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 *POHOTOVOSTĚ, s.r.o.* proti T. C., obsahujúce jednoznačnú požiadavku na ochranu spotrebiteľa pred nečestnými klauzulami, a to vždy a za každých okolností. Súdny dvor Európskej únie judikoval, že vnútroštátny súd má aj bez návrhu posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky /C-40/08 *Asturcom Telecomunicaciones*/ . Táto možnosť priznaná súdu sa považuje za nevyhnutnú na zabezpečenie účinnej ochrany spotrebiteľa, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením / C-168/05 *Mostaza Claro*, C-473/00 *Cofidis*/.

25. S poukazom na uvedené, národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a musí ich skúmať ex offo /rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 *Oceáno Grupo Editorial*, C-243/08 *Pannon GSM*/.

26. Z predložených listinných dôkazov, pripojených k žalobe, je nepochybne vyplýva, že to bola práve žalobkyňa, ktorá z vlastnej vôle iniciovala uzavretie úverovej zmluvy so žalovaným tým, že sama vyplnila a podpísala žiadosť, ktorú následne doručila žalovanému, ktorý ju akceptoval/prijal v podstatných častiach tým, že vyplnil bod 6 zmluvy /údaje o schválenom revolvingovom úvere/ a podpísanú žiadosť, spolu s oznámením o schválení úveru dlžníkovi, doručil žalobkyni. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že dňa 24.10.2012 došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným, v zákonom požadovanej písomnej forme, keďže obe zmluvné strany sa dohodli na jej podstatných náležitostiach, akými sú: suma úveru, výška, počet a splatnosť splátok úveru, úroky z úveru, ostatné náklady úveru, ako aj celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému vrátiť a na tom nemení nič ani tá skutočnosť, že medzi zmluvnými stranami nenastala zhoda v prípade údaja o RPMN, ani ohľadom RPMN po poskytnutí revolvingu, keďže, ako uviedol odvolací súd v bode 15. odôvodnenia svojho rozhodnutia č. k. 3Co 72/2019-146 zo dňa 30.4.2020, ktorého právny názor je pre súd prvej inštancie záväzný, hodnota RPMN nie je takou náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali jej účastníci konsenzuálne dohodnúť, nakoľko zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom podľa matematického vzorca stanoveného zákonom č. 129/2010 Z. z. /viď príloha č. 2 citovaného zákona/. Až po tom, čo sa teda obe zmluvné strany dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy, ako sú uvedené vyššie, veriteľ /žalovaný/ mohol vykonať výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistenú hodnotu tak uviesť do akceptácie návrhu dlžníka /žalobkyne/ na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu - žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, alebo nie. Takýto postup ešte sám o sebe nemá za následok neuzavretie zmluvy a ani nemôže spôsobiť neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy ako takej, či neplatnosť jej časti.

27. Po ustálení, že medzi veriteľom /žalovaným/ a dlžníkom /žalobkyňou/ došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, súd podrobil predmetnú zmluvu, vrátane všetkých jej súčastí/komponentov, ktorými sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, prieskumu v tom smere, či zmluva obsahuje všetky náležitosti, predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 ZoSÚ), v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia a dospel k zisteniu, že v mluva je po obsahovej stránke v súlade s vyššie citovaným ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, teda sú v nej uvedené všetky zákonom požadované náležitosti, vrátane údaja o konečnej splatnosti úveru, ktorý je uvedený v oznámení o schválení úveru zo dňa 24.10.2012, ako dátum splatnosti poslednej splátky úveru „14.5.2016“, ktorého absenciu žalobkyňa nedôvodne namietala.

28. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako to ustanovuje vyššie cit. ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda že mal byť v zmluve prítomný tzv. rozpis splátok na jednotlivé zložky dlhu, sa súd s takýmto výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ nestotožňuje, nakoľko ho považuje za príliš extenzívny a neeurokonformný. Z vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ totiž vyplýva povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere osobitne informáciu o tom, aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, úroky a poplatky. Nič také nevyplýva ani z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Dôvodová správa k zákonu o spotrebiteľských úveroch uvádza iba nasledovné: „Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria napríklad: [...]Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).“ V zmysle čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice EÚ je v zmluve

o spotrebiteľskom úvere potrebné uviesť „výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“. Z uvedeného je zrejmé, že Smernica EÚ vyžaduje v zmluve o úvere uviesť iba celkové splátky úveru a nevyžaduje ich osobitné rozčlenenie na ich jednotlivé zložky - istinu, úroky a poplatky. Tento záver potvrdil aj Rozsudok SD EÚ Home Credit, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Z uvedeného teda vyplýva, že výklad, podávaný žalobkyňou, o potrebe rozpisovať splátky na istinu, úroky a poplatky, je v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. h) Smernice EÚ, pričom sudy sú povinné vykladať § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v súlade so Smernicou EÚ, čo potvrdzuje aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018.

29. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávny výpočet RPMN v jej neprospech, ako spotrebiteľa, súd zotrúva na svojom predchádzajúcom právnom posúdení, že je nemožné, aby RPMN úveru /66,30 %/ bola nižšia ako ročná úroková sadzba úveru /70 %/ a preto posúdil správnosť výpočtu hodnoty RPMN podľa zákonom stanoveného matematického vzorca, zohľadňujúc pritom výšku skutočne poskytnutého úveru 1 232,56 eur žalobkyni /a nie výšku schváleného úverového limitu 1 440,- eur/, čo je v súlade s tým, ako to uviedol odvolací súd v bode 17. odôvodnenia svojho rozhodnutia č. k. 3Co 72/2019-146 zo dňa 30.4.2020: „...,Takáto nesprávne určená celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa.“, výsledkom čoho je hodnota RPMN úveru 87,38 %. Keďže v zmluve bola uvedená nesprávna hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa, podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

30. Pokiaľ žalobkyňa namietala neprimeranú výšku úrokovej sadzby za poskytnutie úveru /70 %/, súd dospel k záveru, že tá podstatne prevyšuje odplatu, ustanovenú v § 53 ods. 6 OZ a preto súd považuje takúto dohodu o ročnej úrokovej sadzbe v predmetnej zmluve za neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, ako aj pre jej nesúlad s § 53 ods. 6 OZ.

31. Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, sa dajú definovať ako dobré mravy. Ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom. Pokiaľ je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

32. Pri spotrebiteľských úveroch v dobe čerpania úveru /október 2012/, s dobou splatnosti 1 až 5 rokov, bola úroková sadzba spotrebiteľských úverov podľa údajov Národnej banky Slovenska vo výške 11,57 % ročne, teda šesťnásobne nižšia ako v predmetnej zmluve. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 vyplýva, že: „...“Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ /jednalo sa o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky /48 %/ presahovali 4 až 5,5-násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách/. Ročná úroková sadzba úveru 70 %, resp. odplata za úver v uvedenom rozsahu, zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a preto niet dôvodu na iné, ako úžerné označenie takéhoto úroku, ktorý je potrebné považovať za neplatný, keďže podstatne presahuje úrokovú mieru. Vo všeobecnosti civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu, pričom výšku úrokovej sadzby nemožno moderovať. Takto dohodnutá odplata 70 % podstatne prevyšuje odplatu, obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri poskytovaní úverov nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk /rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013/. Je v záujme spravodlivosti, pri porovnávaní výšky úrokových sadzieb, vychádzať z evidencie, vedenej Národnou bankou Slovenska. Subsumovať výšku úrokov 70% pod pojem primeranosť je však neprimerané a neprijateľné. Uvedený termín je potrebné vykladať v širších súvislostiach a to jednak s ohľadom na výšku poskytnutého úveru, majetkový cenzus dlžníka, spôsob zabezpečenia úveru a dĺžku splácania úveru. Z obsahu predmetnej zmluvy nevyplýva, že by veriteľ bol zisťoval majetkové pomery dlžníka a pre jeho nízky príjem mal by nastavenú takú výšku úrokovej sadzby, aká je uvedená v zmluve. Z dôvodu absolútne neplatného zmluvného dojednaní o výške ročnej úrokovej sadzby úveru, ktorá je v tomto prípade neprijateľnou

zmluvnou podmienkou, preto nemôže byť platné ani dojednanie ohľadom výšky RPMN za úver 66,30 %, keďže údaje sú na sebe závislé a výška RPMN obsahuje v sebe aj výšku úrokovej sadzby /do vzorca je dopĺňaná ako veličina úroková sadzba/. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je preto aj výška RPMN úveru 66,30%.

33. Pri posudzovaní ne/platnosti dohody o poskytnutí služby, obsiahnutej v bode 8, ods. 8.1, 8.4 /veta prvá a druhá/ predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dospel súd k záveru, že ide o neprijateľné a teda neplatné zmluvné podmienky. Predmetná dohoda bola súčasťou textu zmluvy, bez osobitného odlíšenia, prípadne oddelenia. Pod miestom na podpis k tejto dohode zmluva plynule pokračuje bodmi 9 až 13 a opätovne je ukončená uvedením miesta podpisu zmluvy. Dohoda, ktorá by mala predstavovať len doplnkovú službu, bola bez grafického odčlenenia od ostatného obsahu zmluvy a bez možnosti prejavenia nesúhlasu s dohodou. Žalobkyni žalovaný odpočítal od schváleného úveru 1 440,- eur sumu 207,44 eur ako odplatu za to, že možno niekedy v budúcnosti by požiadala o odklad /maximálne troch/ splátok, v dôsledku čoho žalobkyni poukázal reálne na účet prisľúbenú úverovú sumu len vo výške 1 232,56 eur. Ide tak o hrubú nerovnováhu práv a povinností zmluvných strán v predmetnej dohode, keďže spotrebiteľ má v tomto prípade povinnosť platiť za niečo, čo mu reálne dodané nie je. Dohodu je potrebné posudzovať komplexne, nielen samotnú výšku odplaty, ktorá predstavuje 14,4 % zo sumy úveru. Z obsahu zmluvy nevyplýva individuálne dojednanie dohody o možnosti odkladu splátok, dôkazné bremeno pritom spočívalo na žalovanom. Výška odplaty 207,44 eur pri úvere 1 440,- eur je podľa názoru súdu neprimeraná službe, ktorú žalovaný mal poskytnúť ako možnosť doplnkovej služby. Odplata za prípadné služby totiž nie je hlavným predmetom plnenia. Spotrebiteľ už v čase, keď žiadnu službu ešte nevyužil, zaplatil jej použitie, teda zo strany veriteľa došlo k získaniu prospechu skôr, než poskytol akékoľvek plnenie /odmenu si veriteľ odpočítal z poskytnutého úveru predtým, než sa dostala do dispozície dlžníka/. Pritom nie je isté, či dlžník vôbec túto službu v budúcnosti využije. Ide preto o značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. V bode 8.4 veta prvá zmluvy o úvere je dohodnutá splatnosť odplaty za poskytnutie možnosti odkladu splátok, ktorá je viazaná len na uzavretie dohody, nie na poskytnutie úveru dlžníkovi. Neprijateľnosť takto dohodnutej zmluvnej podmienky podľa názoru súdu spočíva v tom, že splatnosť sa neviaže na poskytnutie odkladu splátok. Žalobkyňa nemohla ovplyvniť takto koncipovaný obsah formulárovej dohody o systéme platenia, teda dohodu súd aj v tejto časti vyhodnotil ako neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku, keďže žalobkyni nebola daná možnosť nesúhlasiť ani so spôsobom splatnosti odplaty za možnosť odkladu splátok. Ide opäť o značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ, v spojení s ust. § 3 ods. 1 a § 39 OZ a na tom nemení nič ani tá skutočnosť, že v bode 8.6 zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto dohody nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere.

34. Zmluvná sloboda spotrebiteľa je totiž len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalovaný, ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že sa spotrebiteľ len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní. V jednotlivých odboroch podnikania postupujú pritom zmluvní partneri spotrebiteľov obdobne a preto spotrebiteľ, ktorý by sa rozhodol nepristúpiť na vopred pripravené zmluvné podmienky, by odsúdil sám seba k životu mimo bežnú spoločnosť, bez využívania jednotlivých služieb. Po spotrebiteľovi nič také nemožno požadovať. Od jeho zmluvného partnera však naopak požadovať možno, aby sa vo svojej činnosti choval voči spotrebiteľovi poctivo /porov. rozsudok Okresného soudu v Chebu sp. zn. 15C/410/2009/. Ako je už vyššie uvedené, dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade narušenia súd nahradil zdanlivú /formálnu/ zmluvnú rovnováhu, faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu z úradnej povinnosti preskúmať a prihladať na neprijateľné podmienky v zmluve. Uvedeným princípom je modifikované i právo účastníkov rozhodnúť, ktoré časti zmluvných dojednaní, vrátane hmotnoprávných inštitútov, budú včlenené do zmluvy.

35. Pokiaľ žalovaný zahrnul takúto dohodu do úverovej zmluvy, jeho správanie je treba vyhodnotiť ako spreneverenie sa princípu dôvery a v dôsledku značného narušenia zmluvnej rovnováhy, takémuto správaniu žalovaného nemožno priznať ochranu, pre spôsobenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a na tom nemení nič ani duplicita podpisov na zmluve, keďže dohoda bola súčasťou jednoliateho textu zmluvy o úvere s chronologickým číslovaním jednotlivých častí zmluvy.

36. V bode 8.4 veta druhá zmluvy o úvere vyplýva, že veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, schválenej výšky úveru a zaplatenie odplaty za možnosť odkladu splátok, ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi. Súd posudzoval inštitút započítania z hľadiska vyššie citovaných ustanovení § 580 a § 581 ods. 1 - 3 OZ. Žalovaný nemal v čase uzavretia predmetnej zmluvy

o spotrebiteľskom úvere voči žalobkyni splatnú pohľadávku a tým neboli naplnené hmotnoprávne podmienky, potrebné na platné započítanie. Otázka započítania mala byť výsledkom dohody zmluvných strán. Vzhľadom na neplatné dojednanie splatnosti odplaty za možnosť odkladu splátok neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky potrebné na započítanie. V čase uzatvárania zmluvy a dohody, pred poskytnutím úveru, medzi zmluvnými stranami vzájomné pohľadávky neexistovali a preto dohoda o ich započítaní predstavuje podľa názoru súdu obchádzanie zákona a je v rozpore s dobrými mravmi, keďže veriteľ dosiahol nevyplatenie dlžníkovi celej výšky schváleného úveru, ale iba sumy zníženej o odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru. Poskytnutie možnosti v budúcnosti požiadať o odklad splátok nemožno považovať za plnenie v pravom slova zmysle, nakoľko uvedené je viazané nielen na žiadosť dlžníka, ale i na splnenie ďalších podmienok. Žalobkyňa nemá garantované, že ak v budúcnosti o odklad požiada, tak k nemu aj reálne dôjde a preto výška odplaty v dohode nebola považovaná za cenu plnenia.

37. Uvedené závery súdu týkajúce sa neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.1 zmluvy o úvere o poplatku za možnosť odkladu splátok, v bode 8.4 veta prvá zmluvy o úvere potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 159/2019 zo dňa 31.3.2020: "Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby."/ a veta druhá o revolvingovom úvere /"Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a/ tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy."

38. Keďže poskytnutý úver je zo zákona /§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ/ postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni plnenie, o ktoré sa bezdôvodne obohatil, a to v sume 1 934,54 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila žalovanému /3 167,10 eur/ a sumou, ktorú žalovaný reálne poskytol žalobkyni /1 232,56 eur/; ako vypláva z karty klienta, prílohy žaloby, ktoré tvrdenie žalobkyne žalovaný v konaní účinne nepoprel.

39. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Popri istine 1 934,54 eur súd priznal žalobkyni, podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.5.2018 do zaplatenia. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu uloženej žalovanému povinnosti na zaplatenie žalovanej sumy istiny s 5% úrokom z omeškania ročne od 16.5.2018 do zaplatenia; v časti o zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne zo žalovanej istiny od 29.4.2017 /podľa žalobného petitu/ do 15.5.2018, je vec právoplatne rozhodnutá.

41. Lehota na plnenie je 3 dni /§ 232 ods. 3 C.s.p./ odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

42. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde /bod 21. uznesenia odvolacieho súdu/, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní na súde prvej inštancie ako aj na odvolacom súde. Pokiaľ žalobkyňa nebola úspešná v časti nevyčísleného príslušenstva, platí: „Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo /úrok z omeškania/ navrhovateľ nevyčísľil vo svojej žalobe“ /uznesenie NS SR 6Obo 243/2007 zo dňa 27.11.2008/.

43. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.